

nem követte. Megpróbáltam az ablak felé terelni, de az utolsó pillanatban átszállt egy másik karnisra. Seprút nem vettem elő, a durva kényszerítés árt a szelíd léleknek. Tapasztalatlanul, nem érezte a levegő áramlását, ami a szabadság felé vezette volna. Igyekezetében az ablaküvegnek ütközött, megtévesztette a világ látszata. Méhek vagyunk az ablak üvegén – írta valahol Cesbron. Keressük a szabadságot, szabadulni szeretnénk a rabságból a végtelennek látszó világ felé. Nem tudjuk, merre menjünk, anyánk ott szálldos aggódva körülöttünk, nem követjük. Ügyetlenek vagyunk vagy buták. Hogyan leljünk az igaz útra? Ki segít?

Behajtom az oltár szárnyait és megállok a csukott lapokkal szemben. Hosszú idő telt el, Pünkösöd után jönnek az év napjai, az egykori Kiáradás után az évszázadok sora. Nézem a képeket, fontolgatom a történeteket. Nehéz feladatot kaptunk. A kedves Karácsony, a dicsőséges Húsvét után egyedül maradtunk, s lelkünkbe hajolva próbáljuk felidézni a Jótanács Lelkét, az Ügyvéd bátorító hangját, mert ez az egyetlen jelenkori társunk a mindennapokban. Velem van, nem hagy el, mégha időnkint megválnék is tőle. Nem lehet. Ott van az örömben, a bánatomban, tépelődéseimben. Megkérdem: valóban Ő az? A megígért társunk, a Lélek? Tényleg?

2008. május

Szilágyi Domokos:

Karácsony

*A puha hóban, csillagokban,
Az ünnepi foszlós kalácson,
Láthatatlanul ott a jel,
Hogy itt van újra a KARÁCSONY.*

*Mint szomjazónak a pohár víz,
Úgy kell mindig e kis melegség,
Hisz arra született az ember,
Hogy szeressen és szeressék,*

*S hogy ne a hóban, csillagokban,
Ne ünnepi foszlós kalácson,
Ne díszített fákön, hanem
A szívekben legyen KARÁCSONY*

KIRÁLY IGNÁCZ

PRÓFÉTAI SZEREPÜNKRŐL

1./ Személyes prófétai küldetés /kiválasztottsági és küldöttségi élmény/ mellett felvesszük-e a bokros, testületi, próféta-iskolai küldetésünket is ? Meggondolandó, mert a történelmi tapasztalat szerint a mozgalmi próféta-ságból születtek a tévedhetetlenségi öntudatok /egyházak/ és a mindenkori hatalmat kiszolgáló intézmények.

2./ Személyes istenkapcsolatra /fejlődésre hivatott lelkiismeretre/ épül minden prófétainak nevezhető megnyilvánulás: szó, tett. Ügybuzgalom, szervezeti küldöttség önmagában is lehet próféta-ság ?

3./ A próféta önmagával kemény, radikálisan önkritikus. Belső küzdelme, jóra való törekvése hitelesíti megnyilatkozásait.

4./ A próféta alap állása a nyitottság minden kapcsolatában: Istene, testvérbarátai, felebarátai és a teremtett világ valamint az események iránt.

5./ A próféta lelkiismereti hangjához keményen hű, ugyanakkor fejlődésének lehetőségeit szem előtt tartja. Meggyőződésétől eltántorítani kegyes /vallásos/ és érzelmes /szívre ható/ eszközökkel nem engedi magát.

6./ A próféta vallás és társadalom kritikus. A kicsik, szegények és kiszolgáltatottak szószólója.

7./ A próféta érték ítéletet képvisel: a bűnt bűnnek mondja, az erényt erénynek hirdeti. Szavai a jézusi „igen, igen...nem, nem” alapján egyszerűek, közérthetőek.

8./ A próféta Isten Országának konkrét és személyre szóló küldöttje. Az itt és most tenni valókra szólít. Személyes kapcsolatokra építi munkálkodását.

9./ A próféta sajátos prófétai tettekkel igyekszik mehökkentő, felrázó jellé lenni környezetében. Amit hirdet, abban elől jár, jó példa.

10./ A próféta saját sorsán igyekszik felmérni küldetésének Istene szerinti tisztaságát. Üldözések, elmarasztalások emberi reakciói, valamint kitérítések, méltatások emberi megnyilvánulásai nem befolyásolják Jézusi tájékozódású hűségét.

